

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-הוציאו לו	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאי דאמר											
וכי עדרו שורף?	אמר לו: [רבא]							‡				
מי דמי? התם - לא כתיב אתו, הכא כתיב אתו.	[רב נחמן]							!			◊	סב.
ראשון משלה	איתמר, רב פפי משמיה דרבא:							♦	■		◊	סב.
אחרון משלה.	רב שימי משמיה דרבא:							♦	■		◊	סב.
בשלמא רב שימי משמיה דרבא דאמר אחרון משלה - קסבר: הואיל וגמר בו כפרה. אלא רב פפי משמיה דרבא, מאי קסבר?								‡				סב.
סבר לה כרבי יוסי								!				סב.
מצוה בראשון.	דאמר: [רבי יוסי]							■	!		◊	סב.
הי רבי יוסי?								^				סב.
אילמא רבי יוסי דקופות								!				סב.
שלש קופות של שלש שלש סאין, שבהם תורמין את הלשכה, והיה כתוב עליהם אב"ג.	דתנן:							■	!		◊	סב.
למה כתוב עליהן אב"ג - לידע איזה מהן נתרמה ראשון, להביא הימנה ראשון, שמצוה בראשון.	ותניא, אמר רבי יוסי:							■	!		◊	סב.
דילמא בעידנא דאיתחזאי קמיתא, לא איתחזאי בתרייתא.								‡			◊	סב.
אלא רבי יוסי דפסח								!				סב.
המפריש פסחו ואבד, והפריש אחר תחתיו, ואחר כך נמצא הראשון והרי שניהן עומדין - אי זה מהן שירצה יקריב, דברי חכמים.	דתניא: [חכמים]							■	!	♦	◊	סב.
מצוה בראשון, ואם היה שני מובחר ממנו - יביאנו.	רבי יוסי:							■	!	♦	◊	סב.
הדרן עלך הוציאו לו												

יומא-שני שעירי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שני שעירי יום הכפורים מצותן שיהיו שנייה שוין במראה ובקומה ובדמים ובלקחתן כאחד.												■
ואף על פי שאין שוין - כשרין.												■
לקח אחד היום ואחד למחר - כשרין.												■
מת אחד מהם, אם עד שלא הגריל מת - יקח זוג לשני, ואם משהגריל מת - יביא זוג אחר, ויגריל עליהם בתחילה, ויאמר: אם של שם מת - זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו, ואם של עזאול מת - זה שעלה עליו הגורל לעזאול יתקיים תחתיו, והשני ירעה עד שיסתאב וימכר, ויפלו דמיו לנדבה. שאין חטאת צבור מתה.	[ת"ק]											◆
תמות.	רבי יהודה:											◆
נשפך הדם - ימות המשתלח, מת המשתלח - ישפך הדם.	ועוד אמר רבי יהודה:											■
(ויקרא טז) יקח שני שעירי עזים - מיעוט שעירי - שנים, מה תלמוד לומר שני - שיהיו שניהן שוים. מניין אף על פי שאין שניהן שוין כשרין - תלמוד לומר: שער שער ריבה.	תנו רבנן:											■
טעמא דרבי רחמנא, הא לא רבי רחמנא - הוה אמינא: פסולין. עיכובא מנא לך?												⚡
סלקא דעתך אמינא: שני שני שני כתיב.												◆
והשתא דרבי רחמנא שער שער, שני שני שני למה לך?												⚡
חד - למראה, וחד - לקומה, וחד - לדמים.												!
(ויקרא יד) יקח שני כבשים מיעוט כבשים שנים, מה תלמוד לומר שני - שיהיו שניהן שוין. ומנין שאף על פי שאין שניהן שוין כשרין תלמוד לומר: כבש כבש ריבה.	תניא נמי גבי מצורע כי מצורע:											■
טעמא דרבי רחמנא, הא לא רבי רחמנא - הוה אמינא: פסולין. עיכובא מנא לך?												⚡
סלקא דעתך אמינא: תהיה כתיב.												!
והשתא דרבי רחמנא כבש כבש, תהיה למה לך?												⚡
לשאר היותו של מצורע.												!
(ויקרא יד) צפרים מיעוט צפרים שתיים מה תלמוד לומר שתי - שיהיו שתייהן שוות. ומנין שאף על פי שאינן שוות כשרות - תלמוד לומר צפור צפור ריבה.	ותניא נמי גבי מצורע כי הא גוונא:											■
טעמא - דרבי רחמנא, הא לא רבי רחמנא - פסולות. עכובא מנא לך?												⚡
סלקא דעתך אמינא: תהיה כתיב.												!
והשתא דרבי רחמנא צפור, תהיה למה לך?												⚡
לשאר היותו של מצורע.												!
אי הכי, גבי תמידין נמי נימא: (שמות כט) כבשים - מיעוט כבשים שנים, מה תלמוד לומר (במדבר כח) שנים שיהיו שניהן שוין, ומנין שאף על פי שאין שניהן שוין כשרין - תלמוד לומר כבש כבש ריבה ולמצוה הכי נמי דבעינן												⚡
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:												!
שנים ליום - כנגד היום. אתה אומר כנגד היום, או אינו אלא חובת היום? - כשהוא אומר (במדבר כח) את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים הרי חובת היום אמור, ומה אני מקיים שנים ליום - כנגד היום. כיצד? תמיד של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה, ושל בין הערבים היה נשחט על קרן מזרחית צפונית על טבעת שניה.	[תניא]											■
מוספין של שבת - ודאי צריכין שיהיו שניהן שוין.												■
שני שעירי יום הכיפורים ששחטן בחוץ עד שלא הגריל עליהן - חייב על שניהם, משהגריל עליהן - חייב על של שם, ופטור על של עזאול.	תנו רבנן:											■
עד שלא הגריל עליהם חייב על שניהם למאי חזו												⚡
הואיל וראוי לשעיר הנעשה בחוץ.	רב חסדא:											!
ומאי שנא לשעיר הנעשה בפנים דלא - דמחוסר הגרלה, לשעיר הנעשה בחוץ נמי לא חזי - דמחסרי עבודת היום												⚡
אין מחוסר זמן לבו ביום.	קסבר רב חסדא:											!
השתא דאמר רב חסדא מחוסר הגרלה כמחוסר מעשה דמי	רבינא:											■

שלמים ששחטן קודם שנפתחו דלתות ההיכל - פסולין, שנאמר (ויקרא ג') ושחטו פתח אהל מועד - בזמן שהוא פתוח, ולא בזמן שהוא נעול.	הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:			■	■				◇
שחטן בחוץ קודם שנפתחו דלתות ההיכל - פטור. מאי טעמא - מהוסר פתיחה, כמהוסר מעשה דמי.					■				◇

טב:

טג.